

Uit: Volkskrant 18 juni 2015

Dette Glashouwer over De Parade

“Het was een compleet nieuwe uitdaging voor ons om in die chaos te overleven”

Dette Glashouwer (55) speelt sinds 1998 op de Parade. Eerst met haar groep Suver Nuver, de laatste jaren solo. Als ze terugdenkt aan die eerste keer, herinnert ze zich vooral het Parade maken: dat moment dat je als artiest als reclamezuil over het terrein moet paraderen om publiek je tent in te lokken. Dat was voor een serieuze theatermaker even wennen.

'De Parade was een cultuurshock', zegt Glashouwer. 'Het was een compleet nieuwe uitdaging voor ons om in die chaos te overleven. Wij waren de rust van Oerol en de theaters gewend. Hier moesten we in de golven duiken en kijken of we weer boven kwamen. Om je inkomsten te halen, moet je er zoveel mogelijk spelen. Dat maakte het een uitputtingslag. Het was een hel, het was geweldig.

Dette Glashouwer. © Io Cooman

In die tijd was de Parade nog stukken kleiner dan nu. Het was meer een kermis, met af en toe een theatervoorstelling. Bovendien stond je er als artiest al gauw een week te spelen. Tegenwoordig is dat nog maar drie dagen. In 2007 voerde de toen nieuwe artistiek directeur Nicole van Vessum een koerswijziging door. Deze hield in: minder kermis en meer inhoudelijk theater. Vlak daarna begon Glashouwer met haar solo's, waarin ze op zoek ging naar alternatieven voor ons geldsysteem. 'Het was te gek dat de Parade net als ik nieuwsgierig was naar dit thema en dat ze mij de gelegenheid gaven om dit soort docu-theater te maken.'

Het werkte. Voorstellingen als Geld en Genoeg en Geld voor beginners, waarmee ze de Mus voor de beste Paradevoorstelling won, waren publiekssuccessen.

Dit jaar is Glashouwer terug op het festival met Suver Nuver. Een eenmalige reünie met haar oude makers Peer van den Berg en Henk Zwart, vanwege het 25-jarige bestaan van het festival. Absurdistische en liefst taboe doorbrekende mimevoorstellingen, daar stonden ze om bekend. Deze zomer spelen ze Casino Royale, een show die voortbordurt op het thema geld, maar tevens met hoogtepunten uit het rijke oeuvre van de groep. De beruchte 'ladderact' uit Popla (2000) komt zeker terug, zegt ze. 'Dat is een soort waterballet met een ladder, water en latex.'

Ze heeft er zin in om weer met zijn drieën op het podium te staan. De chaos, geluidsoverlast en dronken mensen 'wat dat laatste betreft is Amsterdam in de weekenden een kutstad om te spelen' neemt ze graag voor lief. Maar uiteindelijk is de sfeer en het succes van spelen op de Parade voor het grootste deel afhankelijk van iets compleet onvoorspelbaars: het weer.

Glashouwer: 'Vorig jaar stond ik in Den Haag, het regende en er was voetbal. Dan is het op zo'n festival wel zo onwaarschijnlijk treurig. Ik keek uit mijn tentje en daar liepen drie mensen en alle artiesten moesten die drie hebben. Ik dacht: we houden ermee op. Maar dan komt er toch nog iemand in een rolstoel naar binnen. En uiteindelijk zit er zeven man en, ja, dan spelen we natuurlijk wel.